

[Indenrigsministeren.]

efter indstilling fra voldgiftsretten være forelagt rigsdagen i samlingen 1944—45.

Spørgsmålet om en revision af ordningen er imidlertid flere gange blevet udskudt, senest ved lov af 15. marts 1947, hvorved fristen for voldgiftsrettens afgivelse af indstilling blev forlænget til udgangen af 1948, idet det på daværende tidspunkt var naturligt, at man afventede resultatet af hovedstadskommissionens arbejde.

Selv om hovedstadskommissionen har afgivet sin betænkning, er der endnu ikke klarhed over, hvorledes hovedstadsproblemerne bør og kan løses. Jeg har overfor voldgiftsretten givet udtryk for, at regeringen vil arbejde hen imod at finde en løsning på hovedstads-spørgsmålet og søge den plan, man når frem til, fremmet så hurtigt som muligt gennem fremsættelse af lovforslag, og voldgiftsretten har derefter enstemmigt indstillet, at fristen for afgivelse af en udtalelse om lovens almindelige revision udskydes til udgangen af året 1949.

Denne indstilling har jeg kunnet tiltræde. Det er ikke nødvendigt denne gang at foreslå nogen udskydelse af fristen for lovens revision, idet forslag herom efter den sidste ændringslov først skal forelægges i rigsdagssamlingen 1949—50.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Lars M. Olsen: Pány står rigsdagen overfor at skulle forlænge loven om økonomisk udligning mellem de tre store københavnske kommuner. Den nugældende lov udløber jo med indeværende år og foreslås nu forlænget et år. I den højtærede statsministers trontale ved samlingens åbning indeholdtes intet om, at man forberedte forslag til en endelig ordning af det såkaldte hovedstadsproblem, således at man formentlig ikke i indeværende rigsdagssamling kan forvente forslag fremsat i denne retning. Jeg er fuldtud klar over, at en endelig løsning af hovedstadsproblemet er et både stort og vanskeligt og politisk ømtåligt problem, og at de politiske muligheder for vedtagelsen af den flertalsindstilling, der forelå ved hovedstadskommissionens betænkning's afgivelse, tilsyneladende ikke er tilstede.

Imidlertid ligger problemet jo sådan i dag, at København næsten for enhver pris ønsker en løsning. Den tilstand, vi lever under i øjeblikket, er ret uholdbar. Også omegnskommunerne må jo vide, om der bliver tale om den ene eller den anden

eller måske den tredje mulighed eller muligvis om et helt nyt forslag fra den højtærede ministers side. Det er i København altfor mange kommunale problemer, der er blevet udsat under den nuværende tilstand, og visse opgaver, som navnlig de mindre kommuner ikke er i stand til at magte, har ligeledes måttet udsættes. I denne forbindelse kan man bl. a. pege på den fortvivlede boligsituation, som næppe finder en virkelig rationel løsning mellem hovedstadskommunerne, før forholdet mellem København og omegnskommunerne er blevet endeligt klarlagt. Sidst har vi jo været vidne til, at Gentofte kommunalbestyrelse ved en meget asocial boligpolitik har indtaget en holdning, som sikkert også har sin begrundelse i den nuværende tingenes tilstand.

Jeg udtaler derfor forhåbning om, at hele hovedstadsproblemet, som jeg mener at kunne sætte i relation til det lovforslag, vi i øjeblikket behandler, må kunne finde en løsning snarest muligt, og at det må lykkes den højtærede minister at finde frem til et forslag, der har den nødvendige politiske tilslutning såvel her i rigsdagen som andetsteds. Jeg vil gerne, idet jeg iøvrigt anbefaler selve lovforslaget, bede den højtærede minister om en udtalelse om, hvornår han mener at kunne fremsætte et forslag til en endelig regulering af det centrale problem, den hovedstadsordning, som vi så mange år har længtes efter.

Boye Meyer: Den i det foreliggende lovforslag foreslåede ændring går, som det er blevet sagt, i al enkelhed ud på, at årstallet 1948 i lovens § 17 ændres til 1949. Udsættelsen skyldes, som det er sagt af den højtærede indenrigsminister, og som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, den omstændighed, at ministeren har ment at kunne tiltræde voldgiftsrettens indstilling om, at fristen for afgivelse af dens endelige udtalelse om lovens almindelige revision udskydes til udgangen af året 1949.

Det er ganske naturligt, at spørgsmålet om indlemmelse rejses ved dette lovforslags behandling, og at det ærede medlem hr. Lars M. Olsen benytter lejligheden til at fremsætte visse anskuelser vedrørende hele indlemmelsesproblemet. Det må vi se at komme tilbage til ved en anden lejlighed, idet det jo ikke er det, det foreliggende lovforslag drejer sig om.

Angående en eventuel ordning af forholdet mellem København og omegnskommunerne